

zetten ze de kist op een gewone berrie of draagbaar en deze werd dan door 8 of 10 man gedragen. Maar buiten dorp was zulks te ver. Ook was het dan in die tijd nog een gewoonte als iemand van de diakonie begraven werd, wat nog al eens voorviel en ze woonden dan buiten 't dorp, werd de wagen slechts door één paard getrokken. Dat moest heel de wereld dan zien, als zulk een familie arm was. Wat een toestanden! Wij liepen er achter met een Rouw-lamper in de linkerhand, dat was een soort zwarte sjaal, die om de hoed liep en dan met het andere eind in de hand werd vastgehouden. Wat een mode en tradities! Ds Bokma leidde de begrafenis en behandelde de een vers uit Psalm 31 welke hij ook geheel voorlas in het sterfhuis. Klokluiden deden ze ook niet of het moest zijn voor iemand die veel gold had en die daar dan voor moesten betalen. Wij waren toetertijd bang als we voorbij het kerkhof moesten, en toen moesten wij er zelf op om onze lieve Moeder er heen te brengen. Zij is begraven tegen de kant van het hoekweidreefje, zowat half in het oude gedeelte van het kerkhof. Ik heb lang het nummer van het paaltje geweten, maar deze zijn in de lopp der jaren weggedaan. Ik weet haar plaatsje nu niet meer precies. Zo hebben we haar achtergelaten en wij moesten weer het leven door. Zuster Sanne was toen slechts 15 jaar oud. Ik was 17 en Gerard was 19 en moest nog in dienst ook. Zuster piete was getrouwd en Lena diende in Middelburg en Kee was nimmer thuis opgekweekt, daar deze nog zo klein was toen haar Moeder stierf en is groot gebracht bij Francois Nieuwenhuize, de vrouw van Toon Kruisse haar Grootvader. Wij zaten in diepe verslagenheid terneder. Broer Adriaan was toen 10 weken oud en is opgenomen in het gezin van Marinus van de Boongaard en Antje Mus, z'n vrouw. Deze wilden graag een klein kind er bij hebben. Dat was Kees van de Boongaard en Jaap d'r Vader en Moeder. Hij is daar 2 jaar geweest, want Vader wilde geen kinderen voor goed afstaan. De tijden werden toen veel beter. De overstroming bracht zeer veel werk mee. De lonen gingen stijgen en werkeloosheid bestond in die dagen niet. Ik heb in mijn 11-jarige timmermansloopbaan geen dag zonder werk geweest. De Heere gat dus weer uitkomst al was het soms wel eens moeilijk als een meisje van 15 jaar aan het hoofd van een gezin van 15 personen moet leiding geven. Maar zo als reeds eerder opgemerkt hadden we uitstekende goede burenen, die ons veel hebben geholpen. Maar ik heb veel getreurd over mijn lieve Moeder, daar ik zelf ook nog maar 17 jaar was, en ik zielsveel van haar hield.

We komen nu aan het jaar 1907. We hebben toen hier in Zeeland een bezoek gehad van Hare Majesteit de Koningin met Prins Hendrik. Ik mocht toen met Gerard Breker mee naar Bolland daar ze hier als eerste station door de Commissaris der Koningin zou verwelkomd worden. In die tussentijd hadden we ook een fiets gekocht en op de fiets daar naar toe. Ik heb ze toen goed gezien. Zij was toen 27 jaar oud. Maar op de terugreis hadden we pech. De voorkork van Gerard's fiets breekt net bij de Drie haasjes en hij breekt zijn arm. Dat was een tegenvaller. Blij dat we de Koningin hadden gezien en nu zo thuis moeten komen. We hadden echter toen hier een goede dokter, n.l. Geill en die zette hem direkt in. Een paar dagen met zijn arm in een doek en weer aan het werk. Hij heeft er geen letsel van overgehouden. Ik mocht toen de andere dag op kosten van de oude heer Breker met hem naar Goes en daar heb ik ze toen ook goed gezien. Alles ging toen vanzelf per rijtuig. Er reed toe een extra trein naar goes, maar die kwam pas om 's nachts 1 uur in Krabbendijk aan. Ik moest dus geheel alleen 's nachts naar huis. Was nog al een prestatie want er stonden toen aan de Oostweg nog geen huizen. Alleen de oude meestof waar Willem Sonke z'n Vader en moeder woonden. Dan aan de ander zijde de hofde van Toon de Kok en voor de rest was alles bouwland. Lantaarns waren er o niet. Trouwes die waren allang uit ook. Maar ik was nog al niet bang uitgeven in het donker. We waren dit zeer gewoon.

We komen nu aan het jaar 1908. Het blijdschap vanzelf van Pietje Soep, die vanzelfsprekend er ook direkt bij was, toen ik uit 't huwelijk kwam.